

Indenrigsministers Velvillie. Jeg haaber, det skal lykkes paa Basis heraf at faa en fornuftig Ordning af vort offentlige Bekendtgørelsesvæsen. Med Hensyn til Enkeltheder ere vi Forslagsstillere selvfølgelig villige til at modtage rimelige Ændringer; og hvis man mener, det er nødvendigt at udarbejde Forslaget noget mere i Enkeltheder, ere vi selvfølgelig ogsaa meget villige dertil. Jeg skal hermed anbefale Forslaget paa det bedste til det høje Ting.

Hørdum: Jeg ønsker paa mit Partis Vegne at udtale min Tilslutning til det foreliggende Forslag, i hvert Fald til det Princip, der ligger til Grund for det. Vi Socialdemokrater ere af Princip mod alle Privilegier og alle Forrettigheder til enkelte Individier; det er da naturligt, at vi ogsaa ere mod disse Privilegier, der have eksisteret i mangfoldige Aar. I god Overensstemmelse dermed er der jo ogsaa gentagne Gange her i Tinget fra vore Partifællers Side udtalt et Ønske om Afløsningen af disse Privilegier og om Indførelsen af en Statstidende. Det skete saaledes i 1895—96 ved Finanslovens 2den Behandling fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klauzens) Side, og i indeværende Samling ved Finanslovens 1ste Behandling fra det ærede Medlem fra Aalborg (N. Christensen). Begge have bestemt udtalt sig for Indførelsen af en Statstidende og Afløsningen af de nuværende Bladprivilegier.

Det kan heller ikke nægtes, at der klæber noget højst uheldigt ved disse Bladprivilegier. Det, at en Del af Bladene i Landet paa Grund af Privilegiet skal være afhængig af den vedkommende Regering, har jo sine saare svage Sider. Disse Bladudgiveres personlige Anskuelse lide jo ubetinget et Skaar derved; naar Bladene først have faaet denne Eneret til Optagelsen af offentlige Bekendtgørelser, maa Udgifterne lægge noget af deres personlige Meninger og Anskuelse til Side, og det turde være ret uheldigt. Men ogsaa en anden Side bør tages i Betragtning, nemlig Hensynet til andre Blades Stilling lige over for de privilegerede Blade. Konkurrencen bliver økonomisk set ulige. Forholdet bliver slet for de ikke privilegerede, men gunstigt for de privilegerede. Vi ere jo saa heldige at have gode Beviser for, hvad et Privilegium vil sige under de forskellige politiske Perioder. Jeg skal saaledes minde om, hvad der foregik under den lange provisoriske Periode. Man saa, at alle de privilegerede Blade altid vare i Spidsen for at

forsvare, hvad der end blev øvet fra den daværende Højreregering. Det var ligegyldigt, hvad der blev foretaget, der stod dog en Stab af privilegerede Blade trindt om i Landet til Regeringens Disposition for at forsvare det, selv om det var nok saa galt. Jeg vil saaledes erindre om den Tid, da den daværende Regering fandt for godt at flytte Statskassens Millioner ud rundt om Kjøbenhavn for at lave Volde og Skanser; da var der ingen ivrigere til at forsvare det end de privilegerede Organer. Der var ikke et af dem, saa vidt mig bekendt, der knyede. De vare parate til at forsvare det, skønt den store Befolkning, ikke at tale om den største Del af den lovgivende Forsamling, betragtede det som fuldstændig ulovligt.

Der har været andre Perioder, hvor disse privilegerede Organer ogsaa have spillet en særlig Rolle, og hvor vi Socialdemokrater have haft særlig Lejlighed til at tage det i Betragtning. Under Arbejderbevægelsens første Dage her i Landet blev den modarbejdet fra mange og forskellige Sider. Det er givet, at naar en socialpolitisk Bevægelse som den socialdemokratiske begynder i et Land, vil den have svært ved at trænge igennem, og den vil have mange og bitre Modstandere, men det viste sig her, at de bitreste og sværeste Modstandere i Pressen vare de privilegerede Blade. Der blev nu og da oprettet et og andet Blad, som alvorlig skulde kue Arbejderbevægelsen i dens Begyndelse, men i Reglen forsvandt de ret hurtigt igen, naar deres Kapital var brugt op; saa maatte der prøves paa noget nyt. Men de privilegerede Blade kunde naturligvis holde ud, og de vare for saa vidt som Regeringen var imod Arbejderbevægelsen ogsaa imod den. Det mærkelige var, at selve det gamle skikkelige Blad „Berlingske Tidende“, som man i sin Tid sagde aldrig har gjort en Kat Fortræd, langt mindre noget Menneske, rejste sig i en ganske forbavsende Grad til Angreb. Man vil saaledes mindes det berlingske „Z“, som man den Gang ikke vidste, hvem var, men som man senere har faaet at vide var den meget højtstaaende Person, Kammeradvokat Hindenburg. Han har selv vedkendt sig, at det var ham, der skrev disse slette, disse uhyggelige Artikler den Gang under Arbejderbevægelsens Rejsning herhjemme. Det turde være ret mærkværdigt at holde en saadan Stab af Blade til at gaa Regeringens Ærinde til enhver Tid, og da det er Befolkningen og Folket i sin Helhed, der